

РЕШЕНИЕ

№ 30047

гр. София, 28.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 30.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

като разгледа дело номер **5892** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл. 87 вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4 вр. чл. 9 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. М. А., роден на 07.01.1980 г. в [населено място], Б., гражданин на Б., етническа принадлежност: бангладешец, вероизповедание: сунит, семейно положение: женен, ЛНЧ [ЕГН], против Решение №688/02.04.2026г. на Председателя на ДАБ при МС, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен режим. С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно, неправилно и необосновано. Изложени са доводи за нарушения на процедурните правила, като не са обсъдени и анализирани всички факти и обстоятелства, чрез които да бъде установена обективната истина в нейната цялост, но които са от съществено значение, за да се прецени необходимостта да му бъде предоставена търсената закрила. Твърди се, че освен това неправилно е тълкуването на закона от страна на административният орган по отношение досежно липсата на субективния и обективния елемент на предвиденото в правната норма на чл. 8, ал. 1 ЗУБ. Това е така, доколкото смисъла на бежанското право е в неговия превантивен характер - цели се защита срещу бъдещо преследване, поради което и законът не изисква съществуването и посочването на конкретни минали актове, а преценката е за наличието на основателен страх от преследване занаяпред. Неправилно и необосновано административният орган е преценил и, че спрямо бежанската история на А. М. А. са неприложими принципите залегнали в нормата на чл. 9, ал. 1, т. 2 и 3 и чл. 9 ал. 8 от ЗУБ. Погрешната преценка се дължи на фактът, че от една страна ответника е изложил мотиви единствено спрямо хипотезата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, като са изведени общи аргументи досежно липсата на заплахата поради безогледно насилие и въоръжен конфликт в Б. В тази връзка

следва да се вземе предвид, че дори формално в една държава да не е налице въоръжен конфликт, обстановката там следва да бъде разгледана и анализирана не само общо, но и в светлината на конкретно заявените от търсещият закрила факти и обстоятелства. Последното е задължително, тъй като съгласно пълзящата скала, посочена в т.39 на Решение от 17 февруари 2009 г. на съда в Л. по дело № С-465/07, в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степенята на безогледно насилие за него, която се изисква за получаване на субсидиарна закрила. От съда се иска да отмени оспореното решение и да върне преписката за ново разглеждане със задължителни указания по прилагане на закона. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован се явява лично и с адв. Т. И. от САК, който поддържа депозираната жалба представя нови документи относими към бежанската история на молителя. Моли за отмяна на решението и връщане на преписката на административният орган.

Ответникът – Председателят на Държавната агенция за бежанците при МС, редовно уведомен, се представлява от юр.к.Х.. Моли жалбата срещу решението да бъде отхвърлена.

По фактите:

За първи път чужденецът е подал молба с вх. № 501 от 02.11.2020 г. С Решение № УПП-405/16.11.2020г., интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ-МС) е отхвърлил молбата за международна закрила на А. М. А. като явно неоснователна. Постановленият административен акт, не е обжалван и е влязъл в сила.

С молба рег. № УП-6852 от 20.04.2022г. А. М. А. е подал последваща молба предоставяне на международна закрила. Молбата се смята за допусната до производство и чужденецът е регистриран-повторно. В производство заявените от молителя мотиви и събраните доказателства по преписката, относно напускането му на Б., са анализирани и не е обосновано наличие за предпоставки за нуждата от предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут, като с решение № 4615 от 06.03.2023г. на заместник-председателя на ДАБ-МС на кандидата е отказано предоставянето на международна закрила. Постановленият административен акт е връчен лично на 23.03.2023г., обжалван е пред компетентната съдебна инстанция и с решение № 25079 от 27.11.2024 г. Административен съд София-град, Първо отделение 19 състав, отхвърля жалбата на А. М. А.. Образувано е производство по касационна жалба и ВАС с решение № 5383/22.05.2025 г. е оставил в сила решението на АССГ и отхвърлил жалбата, като решението е окончателно.

На 11.09.2025г. е подадена последваща молба за предоставяне на международна закрила, рег. № УП-6852 на ДАБ от А. М. А.. Кандидатът е изложил твърдения, че са налице нови обстоятелства, свързани с личната му история и страната му по произход, като е представил писмени доказателства съдържащи жалба, информационни доклади, доклади от разследване и издание от вестник „Борба в търсене на истината“. С Решение № ВР-9 от 29.09.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ не е допусната последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Постановленият административен акт е връчен лично на 06.10.2025г., обжалван е пред компетентната съдебна инстанция и с решение № 41889 от 15.12.2025 г. Административен съд София-град, Трето отделение 17 състав, отменя Решение № ВР- 9 от 29.09.2025 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет и изпраща преписката на административният орган за произнасяне по същество по последваща молба, като решението е

окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

С оглед изпълнение на съдебното решение е образувано производство по общия ред съгласно разпоредбите на ЗУБ.

С молба вх. №УП6852/09.02.2026г./л.42/на ПМЗ-ВР,до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет А. М. А., [дата на раждане] в [населено място], Б., гражданин на Б. е поискал от властите в Република България закрила.Молбата е продиктувана лично от този чужденец,след като му е преведена на разбираем от него език „урду“,без да има възражения по написаното в нея.С регистрационен лист рег.№УП6852/09.02.2026г.чужденецът е регистриран в ДАБ с имена–А. М. А., [дата на раждане] в [населено място], Б../л.39/

С декларация А. М. А.,е декларирал,че е съгласен да бъде обработвана информация относно личните му данни,които са необходими в производството за предоставяне на международна закрила и администраторът на лични данни има право на достъп до тях.Декларацията му е преведена на "урду" език,разбрал е съдържанието ѝ и я е подписал доброволно./л.31/

С протокол рег.№ УП6852/09.02.2026г е удостоверено провеждане на интервю с А. М. А.. В началото му е разяснено,че основната му цел е да се изяснят причините, поради които е напуснал страната си и е подал молба за закрила в Република България. А. М. А. е предупреден,че на това интервю ще бъде направен аудио-запис.Изразил е съгласие в него да участва като преводач от езика „хинди“ Ал.Б. и е потвърдил,че разбира добре смисъла на думите в превод от този преводач.Запитан съществуват ли пречки от здравословен и психичен характер,заради които интервюто да не може да се проведе, е отговорил, че се чувства добре.Потвърдил е данните,съобщени при попълване на регистрационния лист.Твърди за нападение над дома му от въоръжени групировки, свързани с управляващата партия В. Awami L., което се е случило на 15 юни 2025г.В резултат на нападението домът му е запален и разрушен,а членовете на семейството му - съпругата, децата и майка му - са били ранени.Братът на молителя е опитал да се защити и е наранил двама от нападателите, които впоследствие подали жалба срещу семейството пред полицията.Поради свързаността на пострадалите с управляващата партия,полицията е започнала досъдебно производство срещу семейството и срещу молителя,независимо че той се намирал извън страната.Той изтъква,че същите обстоятелства и репресивната практика спрямо политическите опоненти на управляващата партия в Б., включително формални и непропорционални наказателни производства, предварителни арести в тежки условия и случаи на изчезвания или насилие, създават реална заплаха за живота и сигурността му.Твърди че същите лица са му са завзели нивите които има и го предупредили,чрез негов приятел ,че той и близките му ако се върнат в селото ще бъдат убити./л.23/Твърди че има вражда с Б. Б. на политическа основа и този човек иска той да си смени партията,и да му вземе нивите.Посочва също ,че няма документи за образувано досъдебно производство след нападение на къщата му,но част лицата били задържани и едно от лицата осъществило нападението,което било в затвора/л.24/, отправило заплахи за убийство към цялото семейство,чрез негов приятел.Излага съображения за здравословни проблеми.

Протокол рег.№УП6852/09.03.2025г. е подписан с това съдържание от интервюиращия орган на ДАБ-МС,провел интервюто,участвалия в него преводач и чужденеца,който е потвърдил, че текстът му е бил преведен на разбираем от него език–„хинди“,не са съществували комуникативни

пречки по време на интервюто, добре разбира смисъла на написаното и няма възражения по него.

По административната преписка е приобщена справка от Дирекция „Международна дейност“ на ДА–МС, относно актуалната обстановка в Б. №МД02-61/23.02.2026г./л.18-21/.

Със становище рег.№ УП6852/17.03.2026г.на В.П. е предложено за чужденец да се откаже представянето на предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут./л.17/

С оспореното решение №688/02.04.2026г. на председателя на ДАБ на А. М. А., на основание чл.8 и чл.9, вр. чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут./л.10-17/

Извършен е анализ на обстановката в Б. въз основа на приобщена към преписката справка на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ-МС и в контекста на разширенията, дадени в решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 17.02.2009 г. по дело С-465/07г. относно тълкуването на чл.15, б.”в” от Директива 2004/83/ЕО./л.14/

В хода на делото жалбоподателят представя съдебен документ който е свързан с арест на лице с имена А. М., които касая конфискация на имущество и постановена присъда лишаване от свобода от 7 години./л.88/Същият е приет като доказателство по делото. Ответника представя справка №МД02-240/25.06.2026г. на ДАБ относно актуалната политическа икономическа и политическа обстановка в Б., като същата е приета с протоколно определение от 30.06.2026г.

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 14 - дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 3 от ЗУБ. Решението е връчено на жалбоподателят на 20.04.2025г./л.16/, а жалбата е депозирана на 29.04.2026г. чрез ДАБ.

Жалбата по същество е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган съобразно правомощието на председателя на ДАБ по чл.48, ал.1, т.1 ЗУБ да предоставя, отказва, отнема или прекратява статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България.

А. М. А. е чужденец по § 1, т.1 от ДР на ЗУБ - не е български гражданин, не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария.

На А. М. А. е разяснена и осигурена възможност да кандидатства за международна закрила, видно от подадената негова молба до председателя на ДАБ с искане по чл.59, ал.2 ЗУБ към властите на Република България да му се предостави международна закрила.

Производството на А. М. А. се явява образувано с регистрирането на негова молба. Оспореното решение е издадено в производство по общия ред по глава шеста, раздел III ЗУБ, с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и 4 ЗУБ на А.А. е отказано предоставянето на статут на бежанец и на

хуманитарен статут.

Решение № 688/02.04.2026г. е издадено в писмена форма – чл.9, ал.1 от Директива 2013/32/ЕС; мотивирано е с фактическите и правни основания за отхвърляне на молбата – чл.59, ал.1 и ал.2, т.4 АПК вр. чл.9, ал.2, изр.1 от Директива 2013/32/ЕС.Съгласно чл.75, ал.2, изр.1 ЗУБ са обсъдени, както личното положение на кандидата за международна закрила, така и ситуацията в държавата му по произход по § 1, т.9 от ДР на ЗУБ.

Съгласно чл.8, ал.1 ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни притеснения от преследване, основани раса, религия, националност, политическо мнение и/или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

В качеството му на гражданин на Б.,който пребивава на територията на Република България, е чужденец – гражданин на трета държава, намиращ се извън държавата си по произход, чийто гражданин е съгласно чл.2, б.“д“ от Директива 2011/95/ЕС и член 1, раздел А (1) от Женевската конвенция от 1951 г., изменена с Нюйоркския протокол от 1967 г.

АО е приел,че от извършения анализ и бежанска история в проведените интервюта в трите административни производства, както и от представените от молителят документи и събраната по делото информация за страната му на произход, не се установява наличие на предпоставките по чл. 8 от Закона за убежището и бежанците за предоставяне на статут на бежанец. Базирайки се на информацията в депозираните по предходното производство справки и доклади, липсата на категорични данни граждани на Б. да са преследвани само поради принадлежността си към някоя политическа партия, както и с оглед противоречивата и недостоверна бежанска история на чужденеца, е приел, че не е налице установена заплаха, която да поражда у кандидата основателен страх от преследване поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо-мнение и/или убеждение по смисъла на чл.8, ал. 1-6 от ЗУБ.

Съдът споделя напълно изводите на АО,че приема заявленията на А. М. А. пред ДАБ - МС във връзка индивидуалното му положение и лични обстоятелства нито поотделно, нито заедно сочат, че е напуснал Б.,защото е бил преследван, в т.ч. поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политически убеждения - чл.4, ал.3, б.“в“ от Директива 2011/95/ЕС. Спрямо А. М. А. не е имало посегателства, които да се определят като действия на преследване по чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ.Дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване. В интервюто си от 09.03.2026г.,същия заявява,че на 15.06.2025г.в дома му,в [населено място] неизвестни лица привърженици на „А. лига“ го търсили.След което запалили дома му и счупили ръката на сина му.Твърди също,че са му завзели нивите собственост на семейството му,като членовете на семейството му напуснали Б. и сега живеят в И.,Катар и С. арабия.Твърди,че е бил симпатизант на другата партия Б..Твърди че конфликта с местният лидер на А. лига бил за земя и на партийна основа.По делото липсват данни и доказателства ,че срещу молителят и семейството му да е извършено криминално престъпление така както се твърди, и ако е извършено,същото касае имуществен спор и е криминално престъпление ,неотносимо към разпоредбите на ЗУБ посочени по-горе. Тоест, молбата на А.А. към властите на Република България нито при подаването ѝ, нито в

който и да е последващ момент е обоснована от самия него с каквито и да е елементи, относими към критериите, релевантни за определянето на статут на бежанец. Следва да се отбележи също от справка на ДАБ 23.02.2026г., че партията „А. лига“ или „Народна лига“ е фактически забранена под силата на антитерористичното законодателство, като молителят е привърженик на Б., която управлява в момента страната. Съдът констатира противоречия в бежанската история на молителя, в интервюто си от 02.11.2020г. твърди, че е продал нивите си в [населено място] за да може да осигури средства за пътуването си до Европа, като същия за тази цел е работил и в Д./л.76/Твърди също в интервюто, че не е членувал в партия или политическа организация. В последващо интервю от 01.02.2023г. вече твърди, че е работил за Б. и извършвал различни дейности./л.67/ Твърди, също че той след като напуснал Б. семейството му се преместило да живее в друг район на страната/без да сочи къде/, като и твърди, че има здравословни проблеми. В третото интервю по настоящото производство от 09.03.2026г. отново твърди, че семейството му живеело в [населено място], Б., когато било нападнато в дома им на 15.06.2025г. Съдът приема, бежанската история на молителят за недостоверна и противоречива и липсват данни същият да е преследван поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политически убеждения.

Съдът приема, че представеният документ в о.с.з на 30.06.2026г. е неотнотим и съдът, не го кредитира с оглед бежанска история на молителят поради следното: Първо същият касае лице с имена А. М., а молителят е с имена **А. М. А.** Второ в документа няма дата и място на раждане на лицето, от която евентуално да се установи идентичност, както и имена на родители, номер на личен документ, удостоверение за раждане и др. Също съдът констатира, че процесният документ е компилация от заповед за арест, присъда с съответното наказание, и конфискация на имущество. Същият без изходящ номер, като и дата на издаване./да се съобрази с евентуално настъпилите събития твърдени от молителят след напускане на страната му/ Също не е посочен номер на наказателно дело на съответният съд. От справка представена от ответника в о.с.з на 30.06.2026г. се установява следното: "Съдебната практика в Б. е изградена по подобие на системата на британското правосъдие и актовете на съда имат точни еквиваленти в британското правораздаване. Документалните актове на съда са приблизително следните: съдебно решение (decree) - чрез този съдебен акт се прогласява резултата от делото, с произтичащите от това законови последици за страните; обосновано решение на съда (judgement) - актът съдържа разширена обосновка на съда за взетото съдебно решение; заповед на съда (order) - всяко решение на съда в хода на делото преди вземане на решение по същество; обвинителен акт (charging sheet) - внася се от прокурора по наказателното дело; гаранция (warrant); призовка (summons); Транспепънси Итернешънъл Б. посочва, че в 2017 г. Д. за имиграция и паспорти с считан за втората най-корумпирана институция в страната." Представители на посолството на Великобритания в Д. са докладвали, че не представлява трудност дадено лице да се сдобие с фалшификати на по-маловажни съдебни документи като призовки и гаранции. Такива фалшификати могат да бъдат използвани в трети страни като доказателства в подкрепа на бежанска история, структурирана върху съдебно преследване от властите на страната по произход. През април 2024г. 13 западни страни, в т.ч. 9 европейски, К., Австралия и Великобритания отправиха съвместно послание до

гражданите на Б. да не прибегват до неистински документи и посредници в опитите си да емигрират.“Поради което с оглед доказателствата по делото съдът приема, че не са настъпили събития, след като молителят е напуснал Б., относно извършваните от него дейности, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да пораздат у него опасения от преследване при завръщане и да сочат на нужда от международна закрила, възниквала на място (*sur place*) съгласно чл. 5, ал. 1 и 2 от Директива 2011/95/ЕС.

В случая не се установяват и предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България. Тоест, молбата на **А. М. А.** към властите на Република България нито при подаването ѝ, нито в който и да е последващ момент е обоснована от самия него с каквито и да е елементи, относими към критериите, релевантни за определянето на статут на бежанец. Горният анализ сочи, че **А. М. А.** не изпитва основателни опасения от действия на преследване по чл. 8, ал. 3–5. Обосновано и правилно ответният национален административен орган е счел, че декларираната от **на А. М. А.** причина да напусне Б. е личен, социално-икономически характер и е извън обхвата по ЗУБ. Неоснователно са изложени съображения в жалбата, че органа е следвало да се произнесе и на основанията посочени в чл. 8 ал. 9 от ЗУБ. Видно от регистрационният лист от 09.02.2026 г. /л. 40/ всичките му роднини живеят в чужбина и няма данни член на семейството му да е с предоставен статут на бежанец.

Предпоставките за хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1, 2 и 3 ЗУБ са идентични с условията за субсидиарна закрила по чл. 2, б. “е” вр. чл. 15, б. “а”, “б” и “в” от Директива 2011/95/ЕС. Такава международна закрила може да се предостави на чужденец, за който има сериозни основания да се смята, че ако бъде изпратен обратно в държавата му на произход, или при лице без гражданство – в държавата на предишното обичайно местопребиваване, то той би бил изложен на реална опасност от тежки посегателства като: *1) смъртно наказание или екзекуция; 2) изтезание, нечовешко или унижително отношение, или наказание; или 3) тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт, и които не могат или поради такава опасност не желаят да получат закрила от тази държава.* Понятието „реална опасност“ (*“real risk”*) не е дефинирано, нито има трайно възприето негово тълкуване в юриспруденцията на СЕО и/или СЕС. Смята се, че то определя стандарта на доказване при субсидиарната закрила, като по правило изключва рисковете, свързани единствено с общата ситуация в държавата, тези, чието настъпване е само възможно или е така далечно, че е нереално. С понятието „тежки посегателства“ (*“serious harm”*) се означава естеството и интензивността на засягане на правата на човека, като трябва то да е с достатъчна сериозност (суровост). Извън изброените по-горе три вида посегателства, субсидиарна закрила не може да се признае за никакъв друг вид вреда, дискриминация и/или нарушение на човешки права. В решението си административният орган е приел, че за **А. М. А.** не се доказва специфичен риск по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ/л. 13-15/ Административният орган е извършил преценката си по прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, въз основа на обективизираната в Справка № МД-02-61/23.02.2026 г./л. 18-30/ на Дирекция “Международна дейност” при ДАБ, информацията относно Б. съобразено с Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело C-465/2007 г., както и тълкуването на

дефинираното понятие за "посегателство" в чл.15, б. в от Директива 2004/83/ЕО относно минималните стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, изразяващо се в "тежки и лични заплахи срещу живота или личността" на молителя, обхващащо една по-обща опасност от посегателство като се имат предвид в по-широк план "заплахи срещу живота или личността" на цивилно лице, а не определено насилие. Тези заплахи са присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт". В Решението е посочено, че при изследване на териториалния обхват и степента на насилието в Б. се установи, че в държавата по произход на чужденеца, въпреки наличието на спорадични инциденти, обстановката не достига до границите на въоръжен конфликт по смисъла заложен в международното право и правото на Европейския съюз. Съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 на решението на съда в Л., в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила. Предвид оценяването на представената бежанска история като неоснователна и установяването, че в конкретния случай няма добре обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в Б. следва да е изключително, каквото видно от цитираната информация за обстановката там, то не е. Не се установява спрямо **А. М. А.** да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието територията на държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут.

Според Решение № 247 от 3 април 2024 година за приемане на Списък на сигурни страни на произход и на Списък на трети сигурни страни по отношение на търсещите закрила Република Б. е сигурна страна. По отношение на Б. (Националистическа партия на Б.) към членове и симпатизанти на партията А. Л. (Awami L.) Политическото насилие е разпространено в Б., сред привържениците на двете най-големи партии в страната, Awami L. и BNP. Партийните конфликти често се превръщат в насилие, както по време на избори, така и извън тях, а уличните безредици, атаките срещу политически съперници, бурните антиправителствени демонстрации и правителствените репресии срещу протестиращите са част от политическия пейзаж на страната и култура на симпатизантите. Информацията от явни източници, кореспондират с политическата обстановка в Б., така както е отразена и в справката на ДАБ. Съгласно чл. 21, т. 7 от същия устройствен правилник, дирекцията изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и за бежанските потоци. Следователно цитираната справка е изготвена от компетентен орган и в кръга на правомощията му, поради което представлява официален писмен свидетелстващ документ, удостоверяващ, че лицето, което го е издало, при извършената от него проверка е установило именно фактите, удостоверени в документа. От представена справка от ответника в о.с.з на 30.06.2026г. се установява: „Изборите през февруари 2026 г. бяха спечелени от Б., която състави кабинет, начело с Т. Р.. Новото правителство представи пред обществото план за структурни държавни реформи от 31 точки, които съдържат следните мерки: преглед и отмяна на конституционното законодателство на ЛА; формиране на нов обществен договор, основан на консенсус; използване на аполитични временни правителства за

организиране на избори; създаване на система, която да извършва превенция по отношение на нерегламентирано консолидиране на власт, вкл. сливане на изпълнителна и съдебна власт; ограничаване на мандатите на министър-председателя до 2; създаване на горна камара на парламента с гражданска квота; създаване на силна електорална власт; създаване на комисия за реформа на съдебната власт; административна реформа; създаване на комисия, която да осигури свобода на медиите; борба с корупцията и издигане на върховенството на закона; създаване на комисия, която да предложи национална стратегия за ограничаване на неравенството; свобода на вероизповеданията и др. Мерките са фокусирани върху привличане на гражданско участие в механизмите за мониторинг и контрол на властите, изграждане на по-справедлива социална държава и широк обществен консенсус при вземане на решения.“

От доказателствата по делото е видно, че се касае за лице, което не търси защита по реда на ЗУБ, а е икономически емигрант, което се установява от цялостното му поведение, касаещо представените документи и „новонастъпили,“ обстоятелства в бежанската му история и опита незаконно да напусне територията на Р.България в посока З. Европа. Същият е напуснал лагера в [населено място] и е заловен на сръбската граница в опит да напусне страната.

При постановяване на решението органът е изпълнил задължението си, регламентирано в чл. 75, ал. 2 от ЗУБ при произнасяне по молбата за статут да прецени всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с възможността да се ползва от закрилата на друга държава. Извършената преценка за липса на основания жалбоподателят да се опасява за живота или свободата си на тази територия поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение, както и че не е изложен на опасност от преследване или тежко посегателство, като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, и че за кандидата е възможно да се завърне в НББ/Народна Република Б., не се опровергава от останалите събрани по делото доказателства. Налага се изводът, че при вземане на своето решение административният орган правилно е приложил закона и не е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, което да представлява основание за отмяна на обжалвания акт.

В заключение липсват и предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 ЗУБ, а именно – член от неговото семейство по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 3 ДР ЗУБ да има предоставена международна закрила, нито с оглед разпределената доказателствена тежест се сочат доказателства от страна на жалбоподателя, въз основа на които да се опровергае горното твърдение.

Настоящият състав приема, че материалният закон в случая е спазен – отхвърлянето на молбата на **А. М. А.** за предоставяне на международна закрила, не противоречи на чл. 8, ал. 1 и 9, чл. 9, ал. 1, 6 и 8, чл. 13, ал. 1, т. 1, т. 12 и т. 14 ЗУБ. По изложените съображения, съдът приема оспореното решение №688/02.04.2026г. за законосъобразно издадено, без отменителни основания по чл. 146, т. 1 – 5 АПК вр. чл. 91 ЗУБ. Жалбата е неоснователна и такава следва да се отхвърли съгласно чл. 172, ал. 2, пр. 4 АПК вр. чл. 91

ЗУБ,

Водим от горното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Първо отделение, 34 състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **А. М. А.**, [дата на раждане] в [населено място], Б., гражданин на Б., етническа принадлежност: бангладешец, вероизповедание: сунит, семейно положение: женен, ЛНЧ [ЕГН], против Решение №688/02.04.2026г. на Председателя на ДАБ при МС, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: